

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú Bíróság
1.Mf.31.130/2020/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Hegedűs D. ... pártfogó ügyvéd (**felperesi képviselő címe.**) által képviselt **felperes neve (felperes címe.) felperesnek** a Leitli Ügyvédi Iroda **alperesi képviselő címe.**, eljáró dr. Leitli Norbert ügyvéd) által képviselt **alperes neve (alperes címe) alperes** ellen munkaviszony megszüntetésének jogellenessége és jogkövetkezményei iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2020. március 6. napján kelt 84.M.515/2019/16. számú ítélete ellen az alperes által 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja.

A másodfokú bíróság megállapítja, hogy felperes 100 %-ban pernyertes, ezért a felperes pártfogó ügyvédi díját 100 %-ban az alperes viseli.

Az alperes köteles az államnak felhívásra, az abban közölt módon és időben 45.883 (negyvenötezer-nyolcszáznyolcvanhárom) forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2018. április 18. napjától állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperessel recepciós munkakörben, munkavégzésnek a helye szám alatt volt. A felek a munkaszerződést több alkalommal - legutóbb 2019. március 1-jén - módosították, mely szerint a felperes alapbérét 316.000 forintban állapították meg. A felperes közvetlen felettese a mindenkori állomásvezető, valamint a recepcióvezető volt. A munkáltatói jogkör gyakorlója ... ügyvezető volt. 2019. márciusában a közvetlen felettesek személyében változás történt, miszerint a korábban állomásvezetői pozíciót betöltő ... helyett ..., míg a recepcióvezetői pozíciót betöltő helyett került pozícióba. Ezen személyi változásokról a munkáltató felperest nem tájékoztatta.
- [2] A felperes 2019. március 29. napján az április 27-i munkanapra vonatkozó cserét kezdeményezett, amit azonban a munkáltató nem engedélyezett számára. 2019. április 22-én a felperes megbetegedett, három napig betegállományban volt. Ezt követően április 26. napjára szabadságot szeretett volna igénybe venni, amihez a munkáltató nem járult hozzá. A felperes az adott napon azonban a munkahelyén nem jelent meg, a munkáltató felé azt jelezte, hogy beteg. A munkáltató ezen a napon SMS üzenetet küldött a felperesnek a következő szövegezéssel: „Kedves ...! A mai napon rendkívüli felmondással megszüntetem a munkaviszonyát. ... ügyvezető, **alperes.**”.
- [3] Majd 2019. április 29-i dátummal a munkáltató indokolt, azonnali hatályú felmondást foglalt írásba, melyet postai úton közölt a felperessel. Ezt a felperes a megszűnéssel összefüggő igazolásokkal

együtt 2019. május 7-én vette át. Ezen iratba foglalt azonnali hatályú felmondás indokolása szerint a felperes „a felettesi döntéseket kritizálta és felülbírálta. A munkahelyi irányító utasításait nem fogadta el, rendszeresen indokolatlanul késett a munkahelyéről. Ez a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tevő magatartás, amely miatt kénytelen vagyok munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntetni.”

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

- [4] A felperes a 2019. május 27-én munkaviszony megszüntetésének jogellenessége és jogkövetkezményei iránt terjesztett elő keresetet. Álláspontja szerint az SMS-ben közölt felmondás megfelel az írásban való közlés követelményének, azonban minden egyéb jogszabályban előírt tartalmi elemet nélkülöz, úgymint a valós és okszerű indokolást, valamint az azonnali hatályú felmondással kapcsolatos jogszabályi hivatkozást és a jogorvoslati tájékoztatást. Mindezek okán az alperesi intézkedés jogellenes. Figyelemmel arra, hogy a munkáltató a 2019. április 26-án közölt azonnali hatályú felmondást nem vonta vissza, így ezen intézkedés a joghatályos, nem pedig a 2019. április 29-én kelt azonnali hatályú felmondás. Egyebekben ezen utóbbi, írásban indokolt felmondás indokai nem feleltek meg a valóság követelményének, valamint nem fogalmaztak meg konkrét tényeket és a munkáltató tudomásszerzésére vonatkozó állításokat sem. Az általános állítások pedig a felperessel nem voltak összefüggésbe hozhatók.
- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására, felperes perköltségben történő marasztalására irányult. Álláspontja szerint a felperes alaptalanul hangsúlyozza az SMS üzenet jelentőségét, hiszen az csak az ügyvezető pusztá tájékoztatása volt arról, hogy az ismételt kötelezettségszegés - a korábbi figyelmeztetéshez mérten - immáron a jogviszony megszüntetésével járó munkáltatói intézkedést von maga után. Egyébként pedig arra három napon belül a jogszabályi előírásoknak megfelelő tartalommal sor is került. Álláspontja szerint a 2019. április 29-i felmondás joghatályos, annak indoka világos, valós és okszerű.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [6] Az elsőfokú bíróság a munkaviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel kötelezte az alperest felperes részére történő 420.318 forint elmaradt jövedelem megfizetésére. Egyebekben a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására 25.213 forint illeték állam javára való megfizetésére. Ezen felül megállapította, hogy a felperes 73 %-ban lett pernyertes, ezért a felperesi pártfogó ügyvéd díját ezen arányban az alperes, míg 27 %-ban az állam viseli.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

- [7] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a felperesi kereset elutasítását, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését kérte. Perköltségigényt is előterjesztett.
- [8] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására, az alperes perköltségben való marasztalására irányult. A felperes fellebbezéssel nem élt.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

- [9] A fellebbezés nem alapos.
- [10] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást az ügy megítéléséhez szükséges mértékben feltárta, azt helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetéseket vont le. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 383. § (2) bekezdése és a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.
- [11] A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá a másodfokú bíróság:
- [12] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 2019. április 26-án küldött SMS üzenet a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban Mt.) 22. § (2) bekezdésének a) pontja alapján joghatályos írásbeli közlésnek minősült. Szintén megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az SMS üzenet a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint konkrétan és egyértelműen tükrözte a nyilatkozó akaratát, mely a munkaviszony azonnali („a mai napon”) megszüntetésére irányult. A munkáltatói szándék tehát a nyilatkozat megszövegezéséből, annak módjából egyértelműen megállapítható volt. Ezen rövid üzenetből semmilyen módon nem lehetett arra következtetni, hogy a munkáltató a felperesi munkaviszonyt nem azonnal, hanem csak a későbbiekben kívánja megszüntetni.
- [13] Nem foghatott helyt azon alperesi érvelés, miszerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon járt el akkor, amikor kifejezett indítvány ellenére nem biztosított lehetőséget az alperesi ügyvezető tanúként történő meghallgatására, elzárva ezzel a felperes által félremagyarázott és az elsőfokú bíróság által félreértelmezett elektronikus közlés körülményeinek tisztázását, a felmondás anyagi jogi megfelelőségének igazolását. Erre nem is volt szükség, hiszen az alperes írásbeli előadása ezt nem indokolta. A bizonyítási eljárás során kifejtettek ugyanis azt támasztották alá, hogy az alperesi ügyvezető a felperes cselekedetét szankcionálni kívánta, amit az adott üzenetben kifejezésre is juttatott. Így azt maga az alperes sem vitatta, hogy ezen felperesi magatartás alapján a célja a felperesi munkaviszony megszüntetése volt. Erre sor is került, igaz, nem a megfelelő formai keretek között. Önmagában azonban a megszüntetésre irányuló szándék az alperes által sem volt vitatott. Alperes ugyanis - a 4. számú beadványában - maga állította, hogy a munkáltató szándékos megtévesztése okán döntött úgy, hogy a felperes munkaszerződését felmondja, melyről a 2019. április 26-i SMS-ben a felperest tájékoztatta. Az, hogy erre esetlegesen indulatból, hirtelen került sor az alperesi ügyvezető által, még nem igazolja annak feltételes módját vagy jövő időbeliségét, nem indokolja annak jogszerűségét.
- Ebből adódóan helytállóan jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy további körülmények tisztázása nem szükséges -mivel az a felek között nem is volt vitatott - így alapos indokkal mellőzte az ügyvezető igazgató és az egyéb tanúk meghallgatását is.
- [14] Helytálló volt azon következtetése is az elsőfokú bíróságnak, miszerint a 2019. április 26-án kelt azonnali hatályú felmondás joghatályos, így az ezt követően írásban indokolt felmondást már nem vizsgálta, az abban foglaltaknak már nem tulajdonított relevanciát.

- [15] A jogvita eldöntése szempontjából nem bírt jelentőséggel azon körülmény sem, hogy a munkaviszonnyal összefüggő igazolások a munkaviszony megszűnésének napjaként mely napot rögzítették. Az adott iratot a munkáltató állítja ki, így abban nyilvánvalóan az általa képviselt álláspont jelenik meg. Ez azonban további következtetések levonását nem alapozza meg.
- [16] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás helyes megállapításával, a bizonyítékok helytálló mérlegelésével, az abból levont okszerű következtetéssel megalapozott döntést hozott.

Záró rész

- [17] A feleket a perben tárgyi költségfeljegyzési jog illetve meg a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja értelmében. A pereszes alperes a Pp. 512. § (2) bekezdése alapján megállapított 420.218 forintos fellebbezett pertárgyérték után az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1), (2) bekezdése és a 46. § (1) bekezdés szerint számított fellebbezési illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles viselni. A pernyertes felperes másodfokú perköltségigényéről a Pp. 101. § (3) bekezdése alapján rendelkezett.
- [18] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) nem teszi lehetővé.

Budapest, 2020. szeptember 8.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Miholics Klaudia s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Edit s.k.
bíró